

ŠESTÁK

oddílový časopis 6. koedukovaného oddílu a 6. oldskautského klubu Junáka – českého skauta v Kateřiních

číslo **155** vydáno pro vnitřní potřebu 24. ledna 2020, nákladem 90 výtisků

POLÁRNÍ VÝPRAVA 28.–30. 12. 2019

www.SESTKA.eu

www.OLDSKAUTI.cz

Oddílová Rada

Čas je prý relativní. Musím říct, že se mi zdá, že ubíhá „relativně“ rychle.

Záříjová zahajovačka, Help, podzimní výprava, Vánoční akademie, Vánoce, Polárka, Tříkrálová sbírka.. a máme tady pololetí. Od chystání vánočních dárků se přesunujeme k chystání vysvědčení – no a na druhé straně (a to většina), k chystání se NA vysvědčení.

Pro někoho je to brnkačka, někdo to neřeší a pro jiného čistá noční můra. Ať už jsi z kterékoliv kategorie, v jakékoliv pozici – žák, rodič či učitel..., přijmi ode mne jedno skromné přání: Buď sám/sama sebou, nenechávej se strhnout názorem „davu“, pokud s ním nesouzníš. Dělej vždy vše tak, aby ses za své činy nemusel/a stydět. A hlavně, dělej, co tě doopravdy baví a naplňuje.

Ano, naplnit poslední část přání je mnohem těžší, než se může na první pohled zdát. A musím předeslat, že to neznamena nevěnovat se slabým stránkám, to ne, ale neměly by nás zatěžovat natolik, abychom se nechali brzdit od toho, co nám jde, v čem jsme dobří a co má smysl a naplňuje nás. Jenže... kolik z nás doopravdy ví, co je „to jeho“? A kolik z nás má odvahu si za tím jít? Není to jednoduchá cesta. Často vyžaduje i oběti. Ale je to cesta za poznáním sebe sama. Řekni, co je víc? Každé moudré učení praví v různých obměnách: „Poznej sebe a poznáš svět/boha.“

A tak bych nerada opomněla ty, kteří už nebo ještě nejsou žáci, rodiče ani učitelé – i vás ostatní zvu na tuto dobrodružnou cestu. Ono to vysvědčení byla stejně jenom záminka. A že jsme skauti a přátelé, dobrodružství máme v krvi a odvahu, tu nám dodá i vědomí toho, že na té cestě nejsme sami. Tak hurá na to! A nezapomeň, skaut je veselý myslí (s úsměvem jde všechno líp).

Kája

Letos se Šestka opět v hojném počtu zapojila do **Tříkrálové sbírky 2020**. V Kateřinicích jsme dohromady vykoledovali 35 320 Kč, v Ratiboři 64 774 Kč. Oba loňské **rekordy tak byly opět pokořeny**, každý téměř o 5 000 Kč.

Na přelomu roku se dlouholeté vůdkyně Janina a Bára dohodly **předat družinu** ratibořských světlušek a vlčat. Této družinky se nyní ujme **Marta**. Postupně by jí měla s vedením pomáhat i Kikinina kamarádka **Maruška**. Tímto jim děkujeme a **přejeme mnoho sil a elánu** na zdolání této výzvy.

Až do odvolání bohužel musíme zrušit všechny schůzky a výpravy Benjamínků kvůli zdravotním indispozicím benjamínkovského vedení. Ohledně obnovení činnosti družinky budou rodiče včas informováni. Děkujeme za pochopení.

Na Krajském sněmu Junáka, který se konal v sobotu 11. 1. 2020 ve Vizovicích, dostali delegáti sněmu důležitý úkol – **předat velké poděkování** všem vůdcům, vůdkyním, rádcům, rádkyním a jiným aktivním členům ve vedení oddílů. Takže tak činíme a moc děkujeme :-)

Při letošní **registraci** bylo do **šestého koedukovaného oddílu** zaregistrováno **81 členů**. Nárůst členů je způsoben především vznikem nové družinky Benjamínků. Nejpočetnější skupinu tvoří členové od 7 do 15 let, kterých je 61. **Šestý oldskautský klub** letos zaregistroval **8 členů**. Pomalu, ale jistě se blížíme ke stovce, což už odpovídá velikosti některých středisek.

OKÉNKO DO DRUŽIN

aneb co se dělo na našich schůzkách

(Kikina)

Družina světlušek a vlčat se během prosincových schůzek především chystala na Vánoce. Vyráběli jsme ozdoby a také jsme pracovali na tajné činnosti, což je vlastně takové vánoční překvapení pro ostatní. Teď už je tajná činnost odtajněna, takže můžu prozradit, že jsme vyrobili malovaný polštářek na utěsnění dveří v klubovně, aby nám tolik netáhlo na záda.

První novoroční schůzku jsme se už věnovali lednovému tématu, což je logické myšlení. Klíšťata hrála různé logické hry a učila se jednodušší typy šifer, Lišáci si lámali hlavu nad náročnějšími šiframi. Také jsme si zahráli hru na rozeznávání tzv. fake news a stihli jsme i krátkou procházku lesem.

Někteří z nás se pak zúčastnili také Tříkrálové sbírky – mnozí koledovali vůbec poprvé. S pomocí ochotných rodičů jsme dali dohromady rekordní počet skupinek a díky tomu jsme měli odchozeno dávno před tím, než padla tma. Všem zúčastněným ještě jednou moc děkujeme.

(Tovaryšek)

V tento měsíc jsme se zaměřili hlavně na tajnou činnost, která se nám povedla. Dělalí jsme věšák na bundy do naší klubovny. Pro naladění sváteční atmosféry proběhla vánoční družinovka, která krásně vyšla na Štědrý den.

(Verík)

Myslíme, že se v Žabách čím dál víc sblížíme, čím dál větší nadšení přichází od našich členek hlavně na výpravách. A doufám, že i následující čistě Žabí výprava bude stát za to. Naše družinovky jsou s přibývajícím světlem čím dál akčnější a co nevidět budeme bývat hlavně venku. Každou společnou chvíli si vždycky užijem.

(Terka)

Prosincové schůzky Benjamínku jsme měli ve vánočním duchu. Pekli jsme vanilkové rohlíčky a jablíčkový štrůdl, ten byl pro milou návštěvu Mikuláše a jeho družiny. Pro mnohé Benjamínky to byl zážitek a milé překvapení, že Mikuláš a spol. uměl oddílový pokřik. Také jsme vyráběli vánoční ozdoby na oddílový stromeček – bambulky z vlny a papírové andílky. Benjamínci si v prosinci vyrobili i vánoční přáníčka. Tyto vánoční aktivity jsme prokládali sportem, cvičili jsme v klubovně i venku.

(Janina a Bára)

A jede se dál...i bez nás. Znamená to, že Bára a Janina, tedy my dvě, jsme se rozhodly dát si oddechový čas ve vedení světlušek a vlčat. Naše rodinná světluškovlčáckoroverská šestka nám rychle vyrůstá, a tak nastal čas věnovat se především jí. Nedávno jsme se bavily o našich začátcích v oddíle a Barča si vzpomněla, že když byla poprvé na návštěvním dnu na táboře, slavil Dazul kristova léta a jeho dobří kamarádi ho shodili z mostku. I moje vzpomínka na začátek v oddíle se kupodivu vztahuje k Dazulovi. Na svatbě Barči a Zuba jsem se Dazula zeptala, jak se to dělá, když chceš být v oddíle a ne jenom chodit na oddílové akce, odpověděl „přijdeš“. Tak jsem přišla. Pak už nám ty roky rychle letěly, ani nevíme jak. Získali jsme klubovnu v Ratiboři, stavily se Březiny, tábory s Irčou v kuchyni, Ivančena sjezdovkou na Lysou, Dazulovy zkratky, oheň na dvě svíčky, Parawesterniáda, Jeňa s Fantou a jejich temperové večerní šaty, tábor na Ostrově, Polárka, Silvestry na Bařince, malinká Kája a Mája s puntíkovanými šátky, Help, Planina.....barevná směsice vzpomínek, chutí a vůní. Krásných, smutných i veselých. Družinku světlušek a vlčat nepředáváme dál jako něco, co náš život omezuje a zatěžuje, ale jako dárek, který nám dal spoustu radostí, zkušeností a smíchu, kdy jsme měly možnost učit se od dětí jejich jednoduchému a pravdivému vnímání světa. Teď ten dárek předáváme Marti a věříme, že ji bude těšit stejně jako nás. Děkujeme Vám všem...<3

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

VÁNOČNÍ AKADEMIE 14. 12. 2019

(Marťa)

Středisková akademie už byla na mnoha místech, já za svých pár let ve skautu si ji pamatuji třeba v kině, na zámku, v kulturáku nebo ZŠ Trávníky. Tento ročník se ale vyznačoval neobvyklým umístěním místa konání. Totiž Hovězí. Skauti z výše jmenované vesnice ji pořádali, tak využili svých možností a nechali nás dopravit se do jejich kulturního domu luxusním vlakem, jež byl přeplněn tak, že pár lidí si ani nesedlo. Hned po příchodu jsme ale žasli, sál byl prostorný, uklizený, takže bylo kde nacvičovat. Toho jsme vzápětí využili a znova opakovali scénku, kterou hodláme oslnit zbývající vsetínské oddíly.

Před začátkem akademie se toho moc nedělo, jen jsme trénovali scénku, sháněli kolečka ve vesnici (nakonec nám je půjčil farář), zároveň přicházely ostatní oddíly. Celý sál byl už k začátku narvaný k prasknutí a my jsme mohli zahájit. Myslím, že se zpívala skautská hymna. Na žádné akademii nesmí chybět hry. Letošní rok jich mohl nabídnout spousty, většinou tématické k Jamboree, které se konalo v Americe a členka oddílu z Hovězí – Siri se jej účastnila. Divákům se snad náš herecký talent líbil, protože nás odměnili potleskem, celá akademie se velmi povedla. Nazpátek jsme si ve vlaku opět nesedli, ale co už, skautů na Vsetině je prostě hodně.

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ 22. 12. 2019

(Sabča – Méda)

Nezapomněla jsem. Vzpomněla jsem si, že bych mohla zajít na Vánoční vzpomínání do oddílu. Ráda si na to vzpomenu každý rok, protože to vždycky stojí za to. Pravda, čekala jsem větší účast, ale ráda jsem viděla všechny, kteří přišli a ještě radši bych viděla i ty, co nepřišli. Takže v roce 2020 prosím přijďte, ať se můžeme vidět a zavzpomínat ve velkém. I když malá komorní varianta byla moc příjemná. Největší radost mi udělala Budulínka, která pro všechny vyrobila krásné přání. Navíc nám ukázala celou složku svých komiksových kresbiček a malůvek. Všichni jsme museli uznat, že je prostě hustá a umí.

Jedli jsme, pili jsme, vzpomínali a dobře se bavili. Je to divné, ale Dazul vždycky vytáhne fotky nebo video, o kterém ani nevím, že by mohly existovat. Myslím, že od založení oddílu už nashromáždil tolik dokumentačního materiálu, že by ho měl prodat České televizi. Ta by ze všech těch fotek a videí určitě vytvořila časoběrný dokument nejméně

na deset dílů. Takže díky Dazule, že nás dokumentuješ. Až se všichni uvidíme v ČT (v desetidílném pořadu – Skauti z Kačic) nebo na BBC, nebudeme překvapeni a udělíme ti speciální ocenění v podobě nášivky – nejlepší dokumentátor/kronikář/zachycovač klíčových okamžiků/fotograf/kameraman Šestky.

Tož děkuju i vám všem, s kterými jsem se potkala, že jsme si řekli, co je nového, co se nám daří, odpočinuli si a dobře se bavili. Vždycky se s vámi cítím jako doma a proto doufám, že vzpomínat budu v Březinách i letos. Takže v prosinci čůz. ;-)

ODDÍLOVÉ VÁNOCE 23. 12. 2019

(Hanny) Rok se s rokem sešel a nastal zas, ten krásný vánoční čas. Přípravy na nejkrásnější dny v roce jsme nepodcenili a během prosince družinky pilně pracovaly na výzdobě a tajném projektu.

Protože letošní stromečky urostly do větších rozměrů, byl tentokrát až k hornímu patru velké místnosti. Ještě, že měl Dazul tak velký stojan. Světlušky s Vlčaty a Benjamínky smrk pichlavý nazdobily společně s rodiči na předvánoční schůzce s punčem. Díky některým rodičům jsme měli i světylka, takže vánoční atmosféra byla nádherně prosvícená. Žaby ještě dozdobily sál papírovými hvězdami a větvemi douglasky a spolu s betlémským světlem to bylo dokonalé.

Přesně o půl třetí 23. 12. se začala odehrávat poslední schůzka roku 2019. Sešli jsme se ve velkém sále, odlehčení o cukroví, dárečky a přáníčka – to vše každý zanechal u vchodu do místnosti a obdržel číslo na erární dáreček. Pokřik, krátké seznámení s programem a rychle zase šup do bot a bundy – zvířátka v krmelci se už nemohla dočkat na svoji porci dobré bašty.

Po návratu vyfasovala každá družinka kravaty v dané barvě, na rovery a další hosty

zbyly krásné puntikované. To aby slavnostní nálada byla ještě slavnostnější.

Program pak pokračoval vánoční hrou, kdy každá družinka měla získat na pěti stanovištích svícen a 4 svíčky. Úkoly byly tématicky laděné a každé stanoviště představilo jednoho svatého – krátce historii a zvyk. Družinky zdobily Barborky, vytvářely nápoj, lily olovo, skládaly báseň a házely obilí. Všem se podařilo úkoly splnit a každá družinka si mohla rozsvítit svůj svíček, se kterým odešla do ústraní a krátce rozjímala o proběhlém

roce.

Následovalo představení tajného projektu. Kupodivu nikdo dopředu žádné tajemství neodhalil. Všechny výtvořby byly krásné, ať už to byla nástěnka nebo věšák do klubovny, ozdoby na stromeček nebo těsnicí zarážka za dveře.

Po krátkých přáníčkách jednotlivých družinek došlo konečně na to poslední – rozdávání dárečků. Protože příjemné chvíle ubíhají rychleji, čas se naplnil – rodiče už začali přicházet pro mladší děti. Při odchodu si každý vzal jedno přáníčko – pěkných a milých slov není nikdy dost a obzvlášť o Vánocích.

Poslední členové pomohli uklidit Březiny, aby po nás nezůstaly na podlaze kopy balíčků papírů, drobečků nebo jiných věcí – protože nejen na Nový rok, ale po celý rok chceme mít příjemné prostředí pro naše schůzky.

Věřím, že Vánoce u všech proběhly i doma v takové atmosféře jako ty naše „šestkařské“, každý si užil rodinné pohody a příjemného volna a potkáme se na prvních schůzkách v roce 2020 plni energie a super nápadů.

POLÁRKA NA BAŘINCE 28.–30. 12. 2019

PRVNÍ DEN VÝPRAVY NA BAŘINKU

(Natka – Dobrovolec)

Je pátek 7:10 ráno a my sedíme v autobuse. Na Vsetíně jsme přestoupili na vlak, který nás dovezl až do Velkých Karlovic. Potom jsme nastoupili na další autobus, který nás dovezl až pod kopec, na kterém stojí Bařinka. Cestou na Bařinku jsme odbočili úplně jinam, než jsme měli jít. Všichni byli samozřejmě naštvaní, že se musíme vrátit o kousek dolů a jinou cestou zase nahoru.

Když jsme konečně došli na Bařinku, byla jsem ráda, že jsem se někde ohřála. Jak jsme došli na Bařinku, začali jsme se vybalovat a služba chystala oběd. Po obědě byl polední klid a většina lidí bobovala venku na sněhu. Někteří spali nahoře ve střešním pokoji. Odpolední program byl dobrý a svačina taky ušla, ale večerní program byl super. K večeri bylo to, co bylo na oběd. Večer se šlo spát ve 22:00, někteří ve 24:00 a někteří dokonce v 1:00 a později. Toť vše.

(Horka) Ztraceni v lese. Ráno jsme měli sraz kolem sedmé u kina. Sestra mi šla koupit marshmallow a kofolu. Potom přijel autobus, seděla jsem vedle Mimi. Na Vsetíně jsme přestoupili na vlak. Ve vlaku jsme se dívali na moje stará tik tok videa (bylo to

fakt trapné, takže i srandovní) a přemýšleli nad tím, jak ten kopec vyběhneme a zabereme si místa u okna. Když vlak zastavil, sedli jsme na autobusa jeli pod Razulu, kde čekal Alík, Lenička a Pípa s nákupem. Naložili jsme si batohy a hned, co se přestalo počítat, jsme s Mimi vyrazily.

Po cestě jsme potkali týpečka, který stavěl sněhuláka a říkal, že nám taky jednoho postaví. Došli jsme k prvnímu rozcestí, ale věděli jsme, že je jedno, kterou cestou půjdeme, ale u druhého jsme nevěděli kam. Já říkala vpravo a Mimi vlevo. Nakonec jsme šli vlevo. Po chvíli pro nás šel Tovaryšek, že jsme šli špatně, tak jsme se asi půl kilometru vrátily, pak jsme zjistily, že jsme šli dobře, takže jsme šli další 1 km. A pak jsme zase zjistili, že jsme blbě. Jenomže já jsem potřebovala na záchod, tak jsme šly s Mimi na záchod, ale tak trochu jsme zabloudily (nenapadlo nás vrátit se po našich stopách), tak jsme zaply google mapy, jenže ty nám řekly odbočte doprava, odbočte doprava, otočte se na západ (nemohly jsme najít slunce), tak jsme šly k cestě, jenže jsme žádnou nenašly. Tak jsme si stouply tak, abychom viděly na les a volaly jsme Káti a Natce. Ale ani jedna z nich nám to nevzala, tak jsme šly k nějaké tyčce, kterou Mimi viděla. Než jsme tam došly, tak nás našel Tovaryšek, který

nám řekl, že jsme šly v kruhu. Nakonec jsme došli do chaty a dokonce jsme měli i místa u okna.

Ale jako trest jsme dostaly službu (né že bychom si o ni neřekly, a to jsme nevěděly, co nás čeká). Došly jsme do služby a měly jsme vařit, tak jsme vytáhly hrnce a bylo tam zaschlé jídlo, byl to hnus. Tak jsme to musely umýt místo poledního programu.

Na oběd byly těstoviny se zelím a masem, bylo to výborné. O poledním klidu jsme šly s Mimi, Kátou, Natkou a Můrkou bobovat, potom byl odpolední program. Byla nějaká instagramová hra, udělali jsme si zdi a sbírali fotky a srdíčka. Po programu byla tma, tak jsme byli vevnitř. Na svačinu byly jablka. Po svačině měl program Alík (Tovaryšek) a hráli jsme různé hry. Po programu byla večere. Na večeri jsme měli to, co na oběd, měla jsem plný ešák. Po večeri jsme hráli hry z Partičky (seznamka, reklamace...). Až skončil program, byl volný program a jelikož se mi chce spát, tak dopisuju článek a jdu spát, dobrou.

DRUHÝ DEN VÝPRAVY

(Pepa)

Jelikož a protože mám dneska službu, tak jsem vstal už v 6:30. Když jsme byli všichni ze služby probuzení, zatopili jsme v peci a postavili vodu na čaj. Následně jsem sebral Dejva a šli jsme naštipat dřevo.

Po snídani nás vyhnali ven, dali nám ešus, vajíčko, 6 sirek s úkolem uvařit vajíčko natvrdo. Chvíli jsme rozdělávali oheň a podařilo se nám dokonce i zapálit strom, který jsme samozřejmě hned uhasili sněhem. Vajíčko jsme sice uvařili spíše naměkko, ale ze všech týmů jsme se dostali nejdál.

Na oběd byla vynikající čočka s párkem a vajíčkem. Po poledním klidu jsme bobovali, potom jsme hráli burger hill – bylo to docela brutální :). Protože nám byla už zima, tak jsme se přesunuli dovnitř, tam jsme hráli mraky a upíry.

Na večeri byl lahodný zeleninový salát a večer byla taková menší žranice. Večerní program byl volný, tak jsme většina lehli do spacáku, odpočívali, spali, psali články a povídali si. Prostě dokonalý den.

(Káťa)

Dneska ráno, když jsme se probudili v 8:07, tak

nám Martin řekl, že máme vstát na rozcvičku, ale nikomu se nechtělo. Stejně jsme pak museli vstát. Rozcvička byla trochu zmatená, ale dobrá. Když jsme docvičili, tak jsme šli posnídat. Na snídani byly párky a rohlík. Bylo to vážně dobré, ale pak přišla chvíle čištění zubů a to se nikomu nechtělo, protože venku byla moc velká zima a sněžilo, ale nakonec jsme šli.

Pak nám řekli, že se máme jít obléct na ven, tak jsme se oblékli a šli ven. To nám bylo ještě teplo, tak jsme jezdili z kopce po bříše. Když jsme dojezdili, tak nám řekli, že nám vysvětlí jednu hru (uvařit vajíčko). Když nám ji vysvětlili, tak jsme se rozešli ve skupinkách, do kterých nás rozdělili. Pak jsme si našli místo, kde rozděláme oheň, ale moc to nešlo, protože bylo všechno mokré, takže asi po hodině snahy zapálit oheň jsme to vzdali, protože všechno bylo mokré a pak jsme šli do chaty a tam se ohřívali o kamna. Pak začali přicházet další lidi a Horka s Mimi opékaly maršmelouny na peci. A pak jsme šly s Vendou ven a já jsem místo, abych šla, tak jsem jela, protože jsem měla papuče a moc to klouzalo.

A pak byl oběd, na oběd byla čočka. Když jsme dojedli, tak byl odpolední klid. Po odpoledním klidu jsme šli ven a bobovali jsme. Pak jsme hráli hru. Pak jsme šli dovnitř a měli svačinu, pak jsme hráli upíry a pak byla večere. Po večeri byla žranice a pak jsme já, Natka a Můrka umývaly nádobí. A pak byl volný program.

(Můrka)

Dneska jsme vstali okolo 8. hodiny, potom jsme měli rozsvičku s martinem (Alíkem=Tovaryškem), ale nikomu se nechtělo vstávat. Pak nám dal 5 minut (ve skutečnosti 3 minuty), abychom se převlékli, nebo i něco dospat. Pak jsme si museli jít vyčistit zuby. Potom jsme se měli obléct ven.

Pak jsme měli nástup a vysvětlil nám hru. Museli jsme zapálit oheň a uvařit vajíčko, ale problém byl, že jsme nemohli použít nic zevnitř chaty a mohli jsme použít jen sirky, které nám dal a věci, které jsme si nasbírali. Dali nám jen ešus, vajíčko a pár sirek. Museli jsme si najít místo na to, abychom uvařili to vajíčko, ale muselo být natvrdo. Pak jsme se rozešli a mohla začít hra. My jsme měly skupinku po 5 (já, Horka, Mimi, Káťa a Naty). Pak jsme si našly místo mezi dvěma stromy. Nasbíraly jsme si četinu a mohly jsme začít rozdělovat oheň, ale furt nic.

Asi po hodině mrznutí jsme se marně naposledy zkusily rozdělat oheň a pak jsme to vzdaly, i když

jsme nevypoužívaly jen pár sirek, ale zrovna dva balíčky, ale to nebylo jen tak. Za první balíček jsme museli jet na lopatách, ale ve vláčku až dolů a u toho štěkat. Pro druhý balíček jsme já a Mimi „postavily“ malého sněhuláka a potom už jsme necítily prsty, tak jsme to vzdaly. Martin nám řekl, ať si po sobě uklidíme a můžeme jít dovnitř. Tam si Mimi a Horka opékaly maršmelouny, tak jsme s Káťou začaly psát článek a postupně začínaly přicházet jiné skupinky. Pepova skupinka to zvládla, ale ostatní ne (naše a Veríkova) a potom jsme se jenom ohřivali.

Potom jsme měli oběd, na oběd byla čočka s párkem a s vajíčkem. Potom byl polední klid a pak jsme šli bobovat. Byly 2 disciplíny, na rychlost a na originalitu. Bylo to takové neorganizované. Potom jsme měli svačinu. Potom jsme hráli hru o vlajku. Potom měla program Martá a hráli jsme mraky a upíry. Potom jsme měli večeri, měli jsme zeleninový salát a žranici. Potom jsme měli volný program.

POSLEDNÍ DEN VÝPRAVY

(Dejv)

Přestože byla neděle budíček byl dříve, protože byl den odjezdu. Všichni unavení jsme vstali a začali se pomalu balit. K snídani byl chleba s marmeládou. Pouklidili jsme a zamkli chatu. Udělali jsme společnou fotku, rozloučili se s chatou a vydali na cestu. Spokojení, plní zážitků jsme jeli autobusem na Vsetín. Tam jsme ukončili a rozloučili se s Kájou. Ostatní jeli do Ratiboře, Kateřiníc či Hošťálkové. Počasí bylo příznivé, výprava se všem líbila.

(Lenička)

Ráno nás vzbudila služba abychom si sbalili všechny věci. Když jsem měla zabalenou půlku batohu, tak nás zavolali na snídani. Tam nám Kája řekla, co všechno se má udělat. Když nám Kája roztřídila práci, tak jsem si šla dobalit batoh. Po dobalení batohu jsem snesla batoh dolů do chodby. Uklidili jsme kamna, společenskou místnost a místnost na spaní a taky chodbu. Kája s Tovaryškem nasadili okenice a my jsme byly připraveni na odchod na zastávku. Ale než jsme odešli, tak jsme se vyfotili.

Po vyfocení jsme sešli na zastávku trvalo nám to

asi 5 minut. Nasedli jsme na autobus a jeli na Vsetín, tam se Kája odpojila a my čekali na autobus do Ratiboře. Čekání jsme si zpříjemnili, takže jsme zašli do galerie. Když už byl čas tak jsme šli na zastávku. Cesta mi uběhla strašně rychle. Výprava se mi líbila. :)

(Mimi)

Ráno jsem vstala slyšela jsem jak holky chystají svačinu. Byl budíček a Kája říkala, že si máme začít balit věci. A už to začalo balení, všechny ty věci dát zpátky do batohu. Na snídani byl teplý čaj a chleby s máslem a sýrem, marmeládou a jenom s máslem. Při snídani Kája začala rozdávat práce a ten, kdo ještě neměl dobaleno, tak si měl dobalit. My jsme uklízeli s holkama nahoře a šneci uklízeli chodbu.

Jak jsme měli dodělanou práci tak jsme šli ven někdo šel bobovat. Kája rozdala svačinu. Na svačinu byla musli tyčinka. Vyfotili jsme se a šli jsme směr na autobus. My s Horkou jsme to dolů sjely a bylo to rychlejší. Počkaly jsme u cesty na všechny a jdeme s Horkou popředu a hledáme sněhuláka, co nám měl postavit jeden klučina a našli jsme ho. Už jsme naproti autobusové zastávky a domlouváme se, kde kdo vystoupí. Za chvíli nám jel autobus a jeli jsme asi tak hodinu.

Jsme na Vsetíně a pro Káju někdo přijel, tak jsme se rozloučili a šli jsme na chvíli do obchodního centra. Rozdělili jsme se na skupinky. My s Horkou, Kátou a Můrkou jsme byly s Martou. Šli jsme k číňanům. Horka si dala nudle a já jsem si dala hranolky. Káťa s Můrkou šly do obchodu a koupily si nějaké sladkosti. Jak měla Marta udělané jídlo, tak jsme šly dolů za Martinem, který hlídal batohy. A šli jsme na autobus. Za chvíli přijel a jel směr Ratiboř. Jsme v Ratiboři a už jedeme domů. Moc jsem si výpravu užila.

RS VÁNOCE NA STŘEDISKU 27. 12. 2019

(Dita) RS Vánoce je tradiční roverská akce, která se koná během vánočních svátků na středisku. Letošní rok opět vánoce pořádali Michal a Vojta ze Lvičat. Je něco málo před šestou večer a já se chystám z rodinné návštěvy domů, abych tam vzala vykutálený dárek (jak bylo psáno v instrukcích) a něco na zub. V 18:04 mi přichází smska od Lindy z 2. D, kde jsem a že mám štěstí, že už si ten kabát oblékám a jdu :-) Cestou doufám, že nebudeme hrát hru gauč jako minule – né, že by nebyla skvělá, ale už se mi dneska nechce moc přemýšlet.

Klubovna Dvojkařek už je plná, oproti minulému ročníku, kdy nás bylo tak 25, je nás tu letos odhadem tak 16. Většinu znám z toho, že se pohybují běžně na středisku, ale někteří jsou už i „mimo“ středisko a přišli za námi pokecat. Většina oddílů tu má své zástupce, za nás kromě mě dorazila ještě Lila. Po přivítání a představení se vrháme na program. Letos každý oddíl navrhl jednu oblíbenou hru, kterou si společně zahrajeme. Dáváme si třeba mrkanou –

musím říct, že když ji hrajete jako dospělí, je docela těžké utéct, aniž by vás někdo klepl (teda pokud nad vámi nestojí Vojta, tam je to lehké, nemá reflexy tygra). Dál třeba hledáme a počítáme stroměčky, které jsou různě schované po klubovně, hrajeme živé karty, čokoládu (která v dospělosti také trochu ztrácí na parádě) nebo nečum.

Celý program završujeme asi o 2 hodiny později rozdáním vykutálených dárku. Oproti minulému roku, kdy jsme byli obdarováni třeba dřevěnými hříbečky a jezečky po babičce, motivační knížkou Jak být šťastný či Fit recepty na každý den, to byla letos teda trochu slabota – samé hezké dárky jako ponožky nebo svíčka! Ale i tak to byla sranda, když se bijete o dárek, co vypadá podle obalu jako něco dobrého k pití a najdete tam nakonec smradlavý záchodový sprej. Nebo když najdete v krásném balíčku knížku menu podle horoskopu, že Lilo? Nakonec dáváme ještě nějaké deskovky do pozdních večerních hodin, ale to už se postupně začínáme vytrácet domů.

OLDSKAUTSKÝ SILVESTR 31. 12. 2019

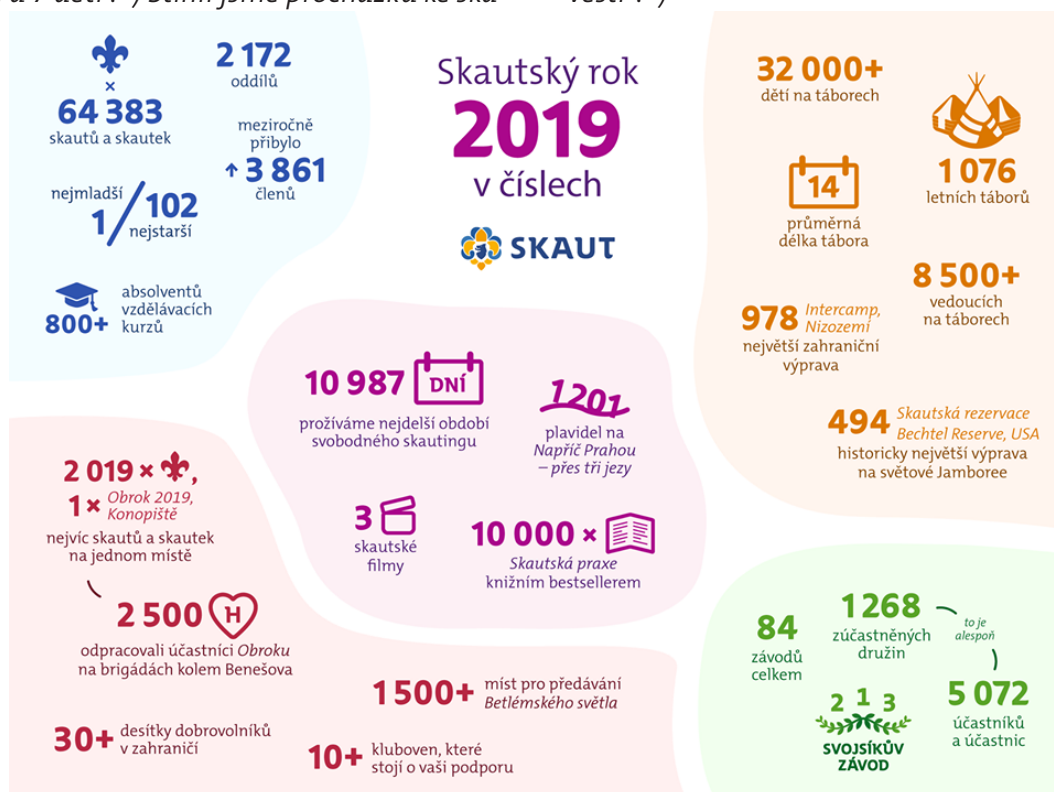
(Dazul) Jedna vzdálená příbuzná si Irči postěžovala nějaký čas po té, co se jim narodilo čtvrté dítě: „Nás už nikde nezvou, možná mají strach, že bychom fakt všichni přijeli.“ Asi jí tím chtěla poděkovat, že jsme je pozvali na návštěvu k nám. Nám takové návštěvy nevadí, ba co víc – máme je rádi, neboť náš dům je dostatečně velký a lesy kolem hluboké : -)

Letos jsme museli pětiměsíčního Kubu a jeho limity plně respektovat v našich jinak možných aktivitách na konci roku. Ale nakonec se vše seběhlo tak, že od 27. prosince do 1. ledna u nás nocovalo 10–14 lidí. Samotná silvestrovská noc byla vyvážená – 7 dospělých a 7 dětí : -) Stihli jsme procházku ke ska-

lám v Hošťálkově i třikrát „skijoringovat“.

Dorazili Ještěř se Sojkou od Brna, Hanýsek s Klamerkou, Vítkem, Šimonem a Adamem ze Vsetína i Šárka taktéž ze Vsetína – kteří se těsně minuli s Katkou, Monikou, Kristýnou a Sárkou z Brna.

Na silvestrovskou noc jsme se obešli bez televize, s Hanýskem a dětma zazpívali při ježiškovském ukulele a kytáře, vyprskali velké prskavky, ochutnali dětský punč a překoštovali přiměřený počet lahví vína. Půlnoční výhled na ohňostroj v údolí byl bezhluchý a příjemný. Dobrá společnost, dobrý silvestr : -)

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 10.–11. 1. 2020

(Vojta) Byli jsme na Tříkrálové sbírce. Chodili jsme v pátek a v sobotu. V pátek jsme začínali v 15:15 a v sobotu jsme začínali v 8:30.

První den jsme chodili v Hološíně s mojí mamkou. Druhý den jsme chodili s Bětčíným tátou v Kobelném. Došli jsme až ke Kopuncům. Oba dny jsem chodil s Bětkou a Kubou. Já jsem byl Melichar, Bětka byla Baltazar a Kuba Kašpar. V pátek jsme chodili s druhou skupinkou, ve které byla Horka, Mimi a Oreo. V sobotu jsme chodili taky s druhou skupinkou, ve které byla Ema, Sára a Markéta. Bylo to dobré.

(Vašek) Když jsme přišli do knihovny v sobotu 8:30, tak jsme vyšli asi o půl hodiny později. Vyšli jsme a už jsme začali zpívat, tak to můj brácha zkazil. Asi po dvou hodinách jsme potkali druhou skupinu a potom i třetí a jak jsme došli už ve 12 hodin do knihovny, tak jsme šli domů.

(Štěpík) Byli jsme na Tříkrálové sbírce. U klubovny jsme se sešli v 15:15 a vyšli jsme o 15 minut později. Šel jsem s Mimoněm a Markem. Šli jsme s Jančou. Šli jsme na dolní konec. Skončili jsme o půl 7. V sobotu jsme začali o půl 9. S Verčou jsme dojeli na horní konec. Zpívali jsme i u mojí mamky.

(Sára) V sobotu naše skupina chodila oblast cyklostezky a dostali jsme se nakonec i do Borčí. V pátek jsme byly 4 – Emča, Klárka,

Markét a já. Měli jsme sraz v 15:15, v sobotu 8:30. Druhý den jsme obcházeli Kobelné – byli jsme až u Vojtků na kopci. Sladkostí byly zase 2 tuny a budu se těšit na příští rok.

(Dorča) Na Tříkrálovou sbírku jsme se sešli v klubovně 15:15, dali jsme si kostýmy a šli jsme. Obešli jsme hodně domů a dávali nám různé bonbóny a peníze do pokladničky.

(Rozi) Tříkrálová sbírka byla super. Přišli jsme do skautu, oblékli jsme se do kostýmů a pak jsme šli. Nejvíc se mi líbilo, jak jsme zpívali.

(Oreo) Byli jsme na Tříkrálové sbírce. V pátek jsme měli sraz v 15:15. Šli jsme do Hološína s tetou Žanetou. Byl to takový nezvyk, když jsem byla poprvé černá. Takže asi 10 minut po srazu mě namalovali a potom jsem si napsala na korunu B. Až jsme s Mimi byly připravené, tak jsme stejně čekaly na Horku. Horka potom byla připravená, tak už jsme mohly vyjít.

První jsme šli jenom my a potom jsme obcházeli ještě s Bebi, Vojtou a Kubou. Skončili jsme dřív než všichni, tak jsme šli do cukrárny a dali jsme si jídlo. A potom nám řekli, že tam ještě kousek neobešli. Potom, jak jsme přišli do klubovny, rozdali jsme si vykoledované dobroty a jeli jsme domů. V sobotu jsme tentokrát nechodili s Bebi, Vojtou a Kubou, ale s Karen, Šimonem a třetí nevím. To jsme šli spodní část Ratiboře a všichni se nás ptali, jestli jsme je neobešli. A potom jsme šli k Žabčičkům na jídlo. Potom jsme si zase šli

rozdat sladkosti a jeli jsme domů. Ale já jsem nešla domů, ale spát k Mimi. Bylo to dobré, ale ten sníh nebyl.

(Barča a Janina) Když bylo loni po tříkrálové sbírce, myslela jsem si, že počet koledníků, ani výtěžek se sbírky už nemůže být větší...není to ale pravda. Letošní sbírka byla opravdu rekordní, celkem chodilo 14 skupinek (6 v Kateřiních a 8 v Ratiboři), to znamená, že se jí zúčastnilo celkem 59 lidíček. Víím, že to odborníkům na počty nevychází, ale 3 koledníky jsme vystřídali.

Zajímavostí je, že téměř všichni dospělí byli rodiče členů. Vybrala se hromada peněz: v Kateřiních 35 320 Kč a v Ratiboři 64 774 Kč. Ani koledníci nepřišli zkrátka, sladkostí i ovoce bylo dost.

Děkuju za spolupráci všem, kteří se na sbírce podíleli, věnovali svůj čas dobré věci a pomohli potřebným. Bez Vás by to nešlo, děkuju.

PS: Příští rok opět na Tříkrálové sbírce ahoj a pokus o překročení rekordu pokračuje :-)

DĚKUJEME!

**...všem členům,
rodičům, kamarádům,
vůdcům a dárcům za pomoc
při Tříkrálové sbírce**

**SKAUT
ŠESTKA
KATEŘINICE**

www.sestka.eu

PLÁNOVANÉ AKCE

Oddílový plán

Únor

1. 2. Šnečí jednodenní výprava na dračí vrch (Tovaryšek)

Sraz: v sobotu v 8:00 u kina v Ratiboři

Návrat: v 17:00 ke kinu

S sebou: ešus, 2 litry čisté neochucené vody (na vaření), jídlo na vaření, pití, koření (kdo chce), teplé oblečení, pevné boty (žádné gumáky), rukavice, čepici, čelovku a vše, co uznáte vhodné pro táboření. Na této výpravě budeme vařit na ohni. Každý si vezme něco na uvaření – nebudeme jídlo napichovat na klacky a opékat, ale vařit v ešusu – ideální jídla s sebou jsou polévka v pytlíku, vajíčka (potřeba oleje), slanina, expediční jídla, vepřová konzerva...co si kdo vezme, to si sní.

7. 2. Oddílovka

8. 2. Oddílová výprava na Marušku

Sraz: v 8:00 u hájenky pod Vrtaným

Návrat: v 15:00 ke kostelu v Kateřinicích

S sebou: věci na jednodenní výpravu

21. 2. Oddílovka

21.–22. 2. Žabí družinová výprava (Verík)

Sraz: po oddílovce v 18:00 v Březinách

Návrat: v sobotu kolem 16:00

S sebou: spacák nebo deku, brusle na led (kdo má), deník, KPZ, teplé oblečení, peníze na autobus (cca 20 Kč a peníze navíc, kdyby cokoliv), průkazku na slevu jízdného, kartičku pojišťovny, jídlo na večer a na druhý den svačinu.

Březen

6. 3. Oddílovka nebude – jsou prázdniny

28.2.–2.3. Oddílový jarní tábor

Kde: Skautský srub Lidečko

Sraz: v pátek v 15:45 na Vsetínském vlakovém nádraží

Návrat: v pondělí v 16:00 na Vsetínském vlakovém nádraží

S sebou: věci na VÍCEDENNÍ VÝPRAVU - seznam najdeš na sestka.eu - "Co vzít s sebou na..?", kopii kartičky pojištěnce, potvrzení o bezinfekčnosti, 400 Kč

(zálohu 100,- vybíráme předem, celkem 500,-, případný přebytek vrátíme po výpravě)

Přihlášení: odevzdaná podepsaná přihláška a záloha 100 Kč do 8. 2. 2020 (rádci nebo vůdci)

Info: Karolína Možíšová - Kája, 739 649 689, karolina.mozisova@gmail.com

20. 3. Oddílovka

Na vzniku ŠESTÁKU číslo 155 se podíleli: Kája, Kikina, Tovaryšek, Verík, Terka, Janina, Bára, Pepa, Sára, Natka, Hanny, Můrka, Dazul, Marťa, Méďa, Horka, Káťa, Mimi, Lenička, Dejv, Vojta, Vašek, Štěpík, Dorča, Rozi, Oreo a Dita.

Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro : .....